

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dékány Erzsébet ügyvéd által képviselt felperesnek az Asztalosné dr. Kardos Ilona jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 7.K.23.220/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. október 5-én kelt 7.K.23.220/2006/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.220/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 39.200 (harminckilencezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes tevékenységi köre növénytermesztés és kertészet. A felperes növénytermesztési szolgáltatásra, különböző kézi erővel elvégezhető mezőgazdasági munkákra alvállalkozói szerződést kötött ... egyéni vállalkozóval (továbbiakban egyéni vállalkozó) 2005. július 7-től augusztus 30-ig terjedő időszakra. A megállapodás szerint az egyéni vállalkozót illetve meg minden jog és kötelezettség az általa foglalkoztatott dolgozókkal kapcsolatosan, a vállalkozói díj kifizetésére pedig a munka elvégzését és átvételét követően, számla ellenében kerülhetett sor. Felperes az egyéni vállalkozó által kibocsátott készpénzfizetési számlákban szereplő általános forgalmi adót (továbbiakban áfa) bevallásaiban beszerzést terhelő levonható adóként szerepeltette.

Az adóhatóság a felperesnél 2005. május-július és 2005. augusztus hónapokra - áfa adónemben - bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzéseket végzett. Az ezek eredményeként hozott első fokú határozatokban a felperes terhére 431.000 Ft áfa adókülönbötet állapított meg, amelyből 299.000 Ft-ot jogosulatlan visszaigénylésnek minősített és ezután

149.000 Ft adóbírságot szabott ki, illetve 223.000 Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet írt elő, amelynek kiutalását elutasította és kötelezte a felperest 111.000 Ft adóbírság megfizetésére (7997782588 és 7998139123 számú határozatok).

A felperes fellebbezései folytán eljáró alperes a 8529306629 és 8529306607 számú határozataiban az első fokú határozatokat helybenhagyta. Az alperes érdemi döntéseit az 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdésében, 35. § (1) bekezdésében, 43. § (4) bekezdésében, 44. § (5) bekezdésében, a 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdésében, 165. § (2) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében, az 1990. V. törvény (továbbiakban Va.tv.) 10. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította. Az alperes határozatait azzal indokolta, hogy az egyéni vállalkozó által kibocsátott számlák tartalmilag nem hiteles dokumentumok, azokra adólevonási jog nem alapítható. A felperes nem járt el kellő körültekintéssel sem.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. A felperes azzal érvelt, hogy az alperes határozata nem felel meg az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésében, az Európai Bíróság C-354/03., C-355/03. és C-484/03. számú egyesített ügyben hozott ítéletében (továbbiakban EB ítélet), a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (továbbiakban irányelv) 4 cikk 2. bekezdésében foglaltaknak, az adóköteles tényállás kapcsán kellő körültekintéssel járt el.

A megyei bíróság a felperes bírósági felülvizsgálatára irányuló kérelmei alapján indult ügyeket egyesítette, és az egyesített ügyben a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. A felperes kifejtette, hogy a jogerős ítélet helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, nem felel meg az EB ítéletnek, valamint az irányelv 4. cikk 2. bekezdése szerinti szabályozásnak. E körben előadta, hogy az egyéni vállalkozótól vállalkozó igazolványt, adóhatósági igazolást kért be, vele írásbeli szerződést kötött, amely nem őt, hanem az egyéni vállalkozót tette felelőssé az általa dolgoztatott személyekért, tehát kellő körültekintéssel járt el teljesítve az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésben foglaltakat. Az alperes az egyéni vállalkozó tekintetében tévesen hivatkozott a személyi közreműködés hiányára, az egyéni vállalkozóval megkötött szerződés érvényes, ezért ezt követő vállalkozási szerződések esetleges érvénytelensége sem eredményezheti a határozatok szerinti jogkövetkeztetések levonását.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésnek. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésére álló iratok alapján dönt, és a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben vizsgálhatja felül (Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése).

Rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a felperes a rendkívüli jogorvoslati eljárásban a határozatok szerinti számlák tartalmi hiteltelenségét és az e körben tett megállapításokat nem vitatta, így ezeket a Legfelsőbb Bíróság irányadónak tekintette.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a megyei bíróság az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti törvényi tényállást érintően minden elé tárt adatot, dokumentumot megvizsgált, értékelt és ezekről számot is adott, döntése iratszerű és okszerű, helytálló ténybeli és jogkövetkeztetést rögzít, megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Nem állapítható meg ugyanis jogszabálysértés akkor, ha a fél jogi álláspontja valamely tény vagy bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a megyei bíróság által vizsgált és értékelt körülmények közül néhányat kiemelve - a bizonyítékokat nem összességében, tehát tévesen értékelve - kívánta érvelését igazolni.

A felperes figyelmen kívül hagyta, hogy az alvállalkozók közreműködése se mentesítette volna az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésben előírt kellő körültekintés alól. Az egyéni vállalkozó a saját nyilatkozata szerint sem működött közre személyesen a munkavégzésben, noha e kötelezettsége a Va. tv. 10. § (1) bekezdése, továbbá az általa írásban megkötött szerződés alapján is egyértelműen fennállt. Az egyéni vállalkozó írásbeli nyilatkozata szerint nem tartózkodott a munkaterületen és munkavégzésre alkalmas dolgozói sem voltak. A megyei bíróság helytállóan és okszerűen mutatott rá arra, hogy amennyiben a felperes kellő körültekintést tanúsított volna, akkor felismerhette volna mindezen körülményeket; vagyis azt, hogy az egyéni vállalkozó nem teljesítette a szerződésben foglaltakat, ezért a számviteli bizonylatok hiteltelének.

A felperes által hivatkozott EB ítélet sem alkalmas a felperesi álláspont helytállóságának igazolására, mivel az adóhatósági határozatok és a jogerős ítélet egyetlenegy olyan tényt vagy körülményt sem értékel a felperes terhére, amelyekről ő nem tudott vagy ne tudhatott volna. A felperes kellő körültekintés tanúsítása esetén felismerhette volna, hogy az egyéni vállalkozó valójában nem végzett részére tevékenységet, nem hárított és nem is háríthatott át rá áfát. Az alperes és a megyei bíróság továbbá nem a felperes és az egyéni vállalkozó között létrejött adóköteles tényállást megelőző vagy azt követő ügyletek körülményeire, hanem a felperes és az egyéni vállalkozó közötti adóköteles tényállás és az ennek kapcsán feltárt körülmények helytálló értékelésével hozta meg döntését. A felperes érvelésével ellentétben az adóhatóság nem az egyes szerződések érvényességét vagy érvénytelenségét, hanem a felperes és az egyéni vállalkozó közötti ügylet adójogi következményeit vizsgálta meg az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése alapján meghatározott körben (2003. évi XCII. törvény 1. § (7) bekezdése).

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. január 24.

**Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró**